

A NAPLNIL CELÝ DŮM

námět na hodinu náboženství k biblickému textu



V souvislosti s tématem Duch svatý, který spojuje, zdůrazníme odlišnost jednoho člověka od druhého a uvědomíme si, že mnohá odlišnost bývá příčinou konfliktů mezi lidmi. Duch svatý dává člověku sílu být sám sebou, ve své odlišnosti usilovat o pokoj, a tak přispívat k vytváření Božího království.

Pomůcky: zvon, šest archů papíru formátu A3 a fixy, pro každého asi 1 m dlouhý provázek

Modlitba

Děti si mezi sebou podávají zvon, zvoní na něj a vzpomínají, co jim připomíná z minulé hodiny. Z odpovědí zdůrazníme „základ radostné zvěsti“ (Ježíš Kristus, Boží Syn, žil, zemřel, byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých.) a vložíme jej do modlitby, která může být příležitostí k upřímnému vyznání víry: „Ježíš žil.“ Děti mohou po jednom odpovědět: „Věřím tomu.“ „Nevím.“ „Je těžké tomu uvěřit.“ „Chtěl bych tomu věřit.“ „Je mi to jedno.“ „Umřel a byl pohřben.“ Děti odpovídají podle svého postoje. „Třetího dne vstal z mrtvých.“ Děti znovu odpovídají. Děti nemusejí odpovídat, ale podávat si mezi sebou zvon a zvonit na něj podle síly toho, jak věřít věří.

Činnosti k tématu

Typické...

Zvon může kolovat ještě jednou a děti říkají o tom, kdo jej drží v ruce, co je pro něj „typické“, podle čeho poznají, že je to on a nikdo jiný, čím se jejich spolužák liší od ostatních.

Čím se lidé liší?

Na tabuli napíšeme otázku: Čím se lidé mezi sebou liší? Jeden po druhém na otázku odpovídáme a odpovědi zapisujeme, např.: Lidé se liší tím, jak vypadají, povahou, barvou pleti, jazykem, kterým mluví, náboženstvím, majetkem, svými schopnostmi...



Hádej, co máme společného!



No, mě spíš zajímá, čím se lišíme...

Vybereme šest nejdůležitějších odlišností (jazyk, náboženství, majetek, povaha...) a rozdělíme děti do šesti skupin. Každá skupina dostane arch papíru, vybere si „odlišnost“, se kterou bude pracovat, opíše ji na svůj papír a kolem ní napíše, jak se v tomto případě mohou lidé lišit. Např.: Lidé mluví česky, slovensky, anglicky, německy, francouzsky, italsky...Lidé jsou malí, velcí, tlustí, hubení, svalnatí, mají nohy do „X“, jsou postižení, hluchí, slepí...

Jeden zástupce pak to, co skupina napsala, přečte. Společně pak přemýšlíme, jaká nedorozumění a konflikty mohou vzniknout mezi lidmi, kteří se liší národností, náboženstvím, majetkem, povahou... Např.: Když lidé neznají jazyk, nedomluví se mezi sebou, skupina hovořící jedním jazykem si může myslet, že je lepší a silnější než ostatní... Lidé, kteří mají majetek, mohou zneužívat své moci nad těmi, kteří jsou nemajetní, jedna skupina se povyšuje nad druhou... Lidé mohou využívat své fyzické síly, aby ovládli ostatní...

Čteme biblický text

Lidé se mezi sebou liší. Každý z nás je jiný, jedinečný a originální. Různí lidé různé barvy pleti, různých národů a náboženství se shromáždili také v Jeruzalémě v den Letnic, padesátý den po Kristově zmrtvýchvstání.

Zkontrolujeme jednoduchými otázkami, jestli děti umějí převyprávět událost Seslání Ducha svatého a přečteme biblický text:



V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich uslyšel učedníky mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ (Sk 2,5–11)

Děti podle textu vyjmenují, národnosti a náboženství lidí, kteří se v Jeruzalémě sešli a zdůrazníme poslední větu: „...**všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!**“

O velikých Božích skutcích slyšeli všichni lidé, kteří se sešli kolem apoštolů v Jeruzalémě. Duch svatý nedělá rozdíl mezi národnostmi a náboženstvími, učedníci hlásají evangelium v síle Ducha svatého a všichni je slyší ve své rodné řeči. Duch svatý sjednocuje a přináší pokoj.



Pax!



Pozdrav nebo přání pokoje

Najdeme tam také různými jazyky napsané slovo „pokoj“. Děti si ke každému doplní příslušný jazyk a pozdrav se naučí vyslovovat.

Angl. PEACE [pi:s], franc. PAIX [pe:], rus. MIR, hebr. SHALOM [šalom], it. PACE [pa:če], arab. SALAM, špan. PAZ [pa:z], lat. PAX, hol. VREDE, jap. AHOTO, řec. EIRENE, pol. POKÓJ [pokuj].

Děti si mohou jedno ze slov označující „pokoj“ vybrat a jeden po druhém vstát, podat ruku svým kamarádům a popřát jim pokoj cizí řečí. V menší skupině tak pozdravíme všichni všechny.

Mše svatá

Zopakujeme si, kdy během mše svaté prosíme o pokoj na zemi nebo si vzájemně pokoj přejeme, např. při „Sláva na výsostech Bohu...“, při modlitbě „Beránku Boží...“, při pozdravení pokoje...

Slovní pole

Přemýšlíme, co lidé chtějí vyjádřit, když říkají: „Dej mi pokoj.“ „Přeji si svatý pokoj.“ „Nechej mě na pokoji.“ „Nenašel pokoj.“ „Dům pokojného stáří.“

Závěr

V menší skupině se posadíme do kruhu. Předáváme si svazek provázků, jeden po druhém řekne, čím se lidé mezi sebou liší a jeden provázek si nechá. Např. Někteří lidé jsou bohatí, jiní chudí. Někteří lidé jsou zdraví, jiní nemocní... Pak budeme během modlitby provázky k sobě přivazovat jednoduchým uzlem:

„Duchu svatý, pomáhej, aby vedle sebe mohli žít bohatí i chudí, zdraví a nemocní, černí i bílí...(děti doplňují to, co před chvílí řekly). Duchu svatý naplň náš společný dům světa pokojem.“

Ze svázaných provázků mohou děti společnou prací vytvořit na podlaze co nejdokonalejší obraz zeměkoule.

Učivo

Duch svatý nedělá rozdíl mezi národnostmi a náboženstvími, učedníci hlásají evangelium v síle Ducha svatého a všichni je slyší ve své rodné řeči. Duch svatý sjednocuje, přináší pokoj a dává sílu a odvahu také nám, abychom přinášeli pokoj druhým lidem.



Podle hodiny
A NAPLNIL CELÝ DŮM
z metodiky pro 5. ročník